

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1ste April 1876.

N°. 16.

Udgivet 25de Mai.

1882.

Brugsregler

13 Mai.

for Mjælde Skibrede's Bygdealmemming i Nordhordlands Fogderi, vedtagne af Almenningsbestyrelsen under 2den Februar og approberede af det Kongelige Finants- og Tolddepartement under 13de Mai 1882.

§ 1. Med Undtagelse af det i § 3 omhandlede Tilfælde er al Hugst af Træ og Buske og af hvad Navn nævnes kan, saavel som Løvugst, Barhugst, Rishugst, Næverflækning samt Høslaad udenfor de optagne og bortbygglede Slaatter aldeles forbudt for et Tidrum af 10 — ti — Aar.

§ 2. Ovenstaaende Bestemmelse skal dog ikke være til Hindrer for, at de inden Almenningen beliggende Almenningspladse samt brugsberettigede Sætre tillades til deres Behov for Brændeved at benytte Ener samt igjenliggende Affald efter tidligere foretagne Hugster.

§ 3. Forsaavidt Distriktets Forstmeister finder, at Løvskoven i nogen Del af Almenningen tiltrænger at hugges, har Almenningsbestyrelsen at sørge for, at denne Hugst udføres overensstemmende med Forstvæsenets Anvisning eller Udvisning, og bliver det Hugge at sælge og Retteudbyttet at føre til Indtægt i Almenningsens Regnskab.

§ 4. Lyngsvidning forbydes aldeles, heller ikke maa anden Slags Jld optændes paa fri Mark i Almenningen.

§ 5. De i Almenningen Brugsberettigede maa ikke modtage til Havning andre Kreaturer, end de selv vinterføde.

§ 6. Alle Mulkter og konfiserede Gjenstande tilfalde Almenningskassen.

§ 7. Til at føre Tilsyn med Almenningen antages en Skovvogter; dennes Løn udredes af Almenningskassen.

16 Mai.

Høieste Resolution

af 16de Mai.

Efterstaaende af Kjøbstaden Laurvigs Formænd og Repræsentanter under 10de Februar og 28de April 1882 vedtagne Reglement med Taxt for Feiervæsenet sammesteds approberes i Henhold til Lov, indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om Brandvæsenet af 26de August 1854, dens § 4.

§ 1. Feiermesteren har paa egen Bekostning, og under det Ansvar, som Brandlovgivningen bestemmer, at besørge udført al Feining mod derfor at nyde den Betaling, som findes anført i nedenstaaende Taxt, hvilken Betaling i Tilfælde kan inddrives paa den for Kommuneskatter bestemte Maade.

§ 2. Feiermesteren er eneberettiget til at feie Piber og Anbringere. Ovne og Komfurer ere Huseierne derimod ikke forpligtede til at lade feie ved Feiermesteren, medens denne dog paa Vedkommendes Forlangende er pligtig til at udføre ogsaa denne Slags Feining mod det anordnede Gebyr.

§ 3. Piber og Anbringere skulde, i den Tid, de benyttes, feies hver 6te Uge i Winterhalvaaret og hver 8de Uge i Sommerhalvaaret.

§ 4. Til den i § 3 omhandlede Feining har Feiermesteren at melde sig hos vedkommende Huseiere en eller flere Dage forud, og bør Feiningen foregaa i en vis Orden efter Husenes Beliggenhed. Skulde der i enkelte Huse være særegne Omstændigheder tilstede for at Feiningen ikke kan foregaa paa den af Feiermesteren foreslaaede Dag, kan der udsættes med Feiningen en kort Tid, efter nærmere Overenskomst med Huseieren.

§ 5. I Huse, hvor der bruges stadig og stærkt Ild, skal Feiningen foregaa mindst hver 4de Uge, eller oftere, hvis Branddirektøren forlanger det.

§ 6. Feiermesteren skal være pligtig til at forskaffe sig og bestandig at holde det fornødne Antal duelige og ordentlige Medhjælpere, samt de til Feierhaandværket henhørende Redskaber. Raskelovnsfeining har han at besørge ved Folk, der ikke samtidig benyttes til Skorstensfeining og heller ikke ere iførte den almindelige Feierdragt, ligesom han dertil har at holde saadanne Redskaber og Opsfangnings-Apparater for Soden, at Feiningen sker uden at tilsmudsse Værelserne.

§ 7. Feiermesteren er forpligtet til, naar ikke Sygdom eller offentlige Forretninger, saasom Deltagelse i de halvårlige Brandvisitationer, hindrer ham herfra, personlig at følge sine Folk, saa ofte Feining foregaar, for at paase, at de udvise et sammeligt Forhold i Indvaanernes Huse, samt at Arbeidet udføres forsvarligt, og at Soden vel udrages af Piben, og i Tilfælde denne maatte være varm, slukkes eller afkøles med Vand. Feiermesteren skal

derhos advare Husbeboerne om, at Soden uden Ophold bør ud- 16 Mai.
bringes af Bygningen og henses paa et Sted, hvor den ikke kan
medføre Ildsfare.

§ 8. Feiermesteren er pligtig til, ogsaa udenfor de regle-
menterede Tider efter Budsendelse at indfinde sig til Feining og
udføre denne for samme Betaling som for den øvrige Feining
bestemt.

§ 9. Opdager Feiermesteren under Feiningen nogen Skade
eller Brøstfældighed ved Ildsteder, Skorstenspiber, Lodpiber, Brand-
mure, Rækkelovne og dertil hørende Rør eller Andet, saa at de
ikke ere i den Stand, at de bør benyttes, eller at Ildsteder,
Piber, Rør, Brandmure, Øvne eller Andet er opført anderledes
end bestemt i Lov om Bygningsvæsenet af 6te September 1845,
har han uopholdelig at gøre Vedkommende opmærksom herpaa,
samt skriftlig indberette Sagen til Branddirektøren, saa det Fornødne
i den Anledning kan blive iagttaget.

§ 10. Al Feining og den herfor modtagne Betaling ind-
føres i en af Politimesteren autoriseret Protokol, og føres denne
efter et Schema, som af Politimesteren foreskrives. For hvert Aar
indsendes til Politimesteren en Opgave over Bestillingens Indtægter
i det forløbne Aar. Denne Opgave, der summarisk skal vise Ind-
tægterne for hver Gaard især, skal være indleveret inden Udgangen
af det paafølgende Aars Februar Maaned.

§ 11. Feiermesterens nærmeste Foresatte er Branddirektøren,
til hvem han har at henvende sig i alle Bestillingen vedkommende
Anliggender.

§ 12. Feiermesteren er uden Betaling forpligtet til at del-
tage i de anordnede Brandvisitationer; ligeledes har han i Ild-
brandstilfælde uopholdelig at indfinde sig paa Brandstedet og der
melde sig hos Branddirektøren eller den i hans mulige Forfald
Kommanderende.

§ 13. Feiermesteren maa ikke forlade Byen uden med Politi-
mesterens Tilladelse efter Indstilling af Branddirektøren, hvorefter
han har at melde sig hos Branddirektøren og opgive den, der i
hans Fravær har overtaget hans Tjeneste.

§ 14. Forsaavidt Kommunen for de offentlige Bygningers
Vedkommende eller privat Mand maatte ønske at træffe Afkord
med Feiermesteren om Feining for en bestemt aarlig Betaling, da
er saadant tilladt, dog saaledes, at Feiningen skal foregaa til de
reglementerede Tider, samt at der med Indskrivning i Protokollen
og i alle andre Maader forholdes saaledes som med Feining er
eller vorder bestemt.

§ 15. Feiermesteren har at finde sig i de Forandringer i,
eller Tillæg til dette Reglement og Taxt, som det senere maatte
findes hensigtsmæssigt at bestemme.

§ 16. Feiermesteren, der antages af Magistrat og Formand-

16 Mai. skab, kan af samme igjen afstediges efter 1 Maanedes Barsel. Onsker han selv at fratræde Bestillingen, kan dette ske med 3 Maaneders Barsel.

Taxt for Feiningen.

Der betales for Feining af:

1. en Skorstens- eller Lodpipe, der gaar gjennem 1 Etage 20 Dre,
 2. = do. — do. — = — 2 Etager 50 —
- for hver følgende Etage 20 Dre mere. Med Jldsted forsynet Kjelber, hvori Skorstens- eller Lodpipe, regnes for 1 Etage.
3. Anbringere og lange Rør over 2 Meter 10 —
 4. en Kaffelovn med 1 eller 2 Etager eller en Cylinderovn indtil 2 Meter høi 5 —
 5. større Ovn 10 —
 6. en enkelt Komfur, Køgeovn eller indmuret Bryggepande 5 —
 7. en dobbelt Komfur med eller uden Stegeovn 10 —

For den oven bestemte Betaling for Ovn og Komfurer m. v. udføres tillige Feining af dertil hørende Rør indtil 2 Meters Længde; ligeledes besørges Feierdøre og andre Dele af Jldstederne, som aabnes under Feiningen, forsvarligen lukkede og tilskluede uden særskilt Godtgjørelse.

Denne Taxt ansees ogsaa gjældende for den Undersøgelse af nye Riber, som omhandles i Bygningsloven af 6te September 1845 § 41.

For Rørgange, der ei høre til nogen af ovennævnte Klasser, betales efter Overenskomst. I Tilfælde afgjøres Sagen af Politimesteren og Branddirektøren i Førelse.

16 Mai.

Svieste Resolution

af 16de Mai.

I Genhold til Lov om Brandvisitationer i Kjøbstæderne af 22de Mai 1875 bestemmes, at Brandvisitationerne i Vardø herefter blive at udføre ved:

- a. Brandinspektøren eller i hans Førfald en Brandofficiant, som af Magistrat og Formandskab dertil opnævnes, som Administrator;
 - b. en Murer og
 - c. en Smed,
- hvilke 2de sidste antages af Administrator.
- d. Under Visitationen skal derhos Feieren være tilstede for at gaa tilhaande med Dphsninger, dog uden at have Stemme.

L o v

20 Mai.
No. 1.

angaaende Foranstaltninger i Anledning af ondartede smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitteligt: At Os er bleven forelagt det nu samlede ordentlige Storthings Beslutning af 21de April dette Aar faalydende:

§ 1. Enhver autoriseret Dyrlæge, der benytter sig af sin Ret til at praktisere som saadan, skal snarest muligt til Øvrigheden indgive Beretninger om de Tilfælde af ondartede smitsomme Sygdomme hos Husdyrene, som maatte blive Gjenstand for hans Undersøgelse eller Behandling, med Oplysning om, hvad der er foretaget eller anordnet for at modarbejde Sygdommen og hindre Smittens Udbredelse. Ved hvert Aars Udlob skal han derhos gennem Amtmanden til det Regjeringsdepartement, hvorunder det civile Medicinalvæsen er henlagt, indgive en efter Departementets nærmere Bestemmelse affattet Beretning om de Sygdomme m. B. hos Husdyrene, han i det forløbne Aar har iagttaget eller haft under Behandling.

§ 2. De Sygdomme hos Husdyr, som skulle være undergivne det Offentliges særlige Forsorg, ere: Miltbrand, Typhus og smitsom Mule- og Klobesyge hos Husdyrene i Almindelighed, samt den saakaldte Kvægpest, ondartet Lungesyge hos Hornkvæget (Storfæet), Snive (derunder indbefattet Springorm, forsaavidt den ifølge en Dyrlæges Erklæring viser sig at være virkelig Hudsniive) hos Hesten, Faarekoppper og Hundegalskab.

Skulde nogen anden smitsom Sygdom blandt Husdyrene antage en ondartet Karakter, kan Kongen udvide denne Lovs Bestemmelser til samme.

§ 3. Amtmanden kan, naar han finder det nødvendigt, lade Dyrlæge være tilstede ved Heste- og Kvægmarkeder, Dyrskuer og andre større Samlinger af Husdyr, for at føre Tilsyn med, hvorvidt noget af de der samlede Husdyr maatte være angrebet af nogen smitsom og ondartet Sygdom, og skal det være Enhver forbudt til deslige Steder eller til Torv i Byerne at hense eller der at faltholde Dyr, som ham vittelig lide af saadan Sygdom.

Endvidere kan Amtmanden ved Dyrlæger lade foretage almindelige Undersøgelser af alle Husdyr af en vis Art, som maatte trues af Smittesot. Undersøgelserne bør foregaa paa saadan Maade, at Anledning til at udbrede Smitten derved søges undgaaet. Kongen eller den, han dertil bemyndiger, kan anordne særskilte Forsigtighedsregler, som ved smitsomme Sygdommes Udbrud blandt Husdyrene blive at iagttage ved Transport af Dyr paa Jernbane eller Fartoi.

20 Mai.
No. 1.

§ 4. Er noget Husdyr angrebet af en af de i § 2 omtalte Sygdomme, eller er der Sandsynlighed for, at saa er Tilfældet, skal dets Eier tilkalde en autoriseret Dyrlæge eller derom gjøre Anmeldelse, i Byerne til Politimesteren, paa Landet til Lensmanden.

Befindes Dyret angrebet af saadan Sygdom, eller er der overveiende Sandsynlighed for, at saa er Tilfældet, skal det syge Dyr snarest muligt affondres fra sunde Dyr, og de Gjenstande, hvormed hint har været i Berørelse, saavidt muligt renses.

Er Dyret kommet fra et andet Distrikt, skal Politimesteren eller Lensmanden dersteds underrettes om det Indtrufne.

Kongen eller den, han dertil bemyndiger, kan bestemme de nærmere Foranstaltninger, som for hver enkelt Sygdomsart maatte findes nødvendige til Gjennemførelse af de syge Dyrs fuldstændige Affondring og den dertil hørende Rensning.

§ 5. Er der Mistanke om, at Sygdommen er Kvægest eller ondartet Lungefyge, kan Amtmanden paabyde Slagtning af et eller et Par Dyr, for ved Dyrlægens Undersøgelse af de dræbte Dyr at erholde større Visshed.

De Dyr, om hvilke det efter Dyrlægens Erklæring maa ansees for afgjort, at de ere angrebne af en af fornævnte to Sygdomme, skulle efter Amtmandens Foranstaltning dræbes, medmindre det i § 1 nævnte Regjeringsdepartement paabyder det Modsatte. Departementet kan ogsaa i Sygdommens Begyndelse paa ethvert Sted, hvor den maatte vise sig, paabyde Nedslagting af hele Besætninger, hvori Sygdommen er udbrudt. Enhver Hest, som efter Dyrlæges Erklæring er angreben af Snive (som i § 2 nævnt), skal dræbes.

De Dyr, der saaledes blive at dræbe, skulle, forsaavidt Eieren vil gjøre Fordring paa Erstatning for dem, forinden Nedslagtingen værdsættes af en Politiebedsmand (paa Landet af Lensmanden) i Forening med to af ham dertil opnævnte Mænd. Dyrene ansættes til den Værdi, de antages at maatte have som uangrebne af Sygdommen. Herfra drages Værdien af det dræbte Dyr, forsaavidt det kan benyttes.

Det dræbte Dyr skal obduceres (aabnes og undersøges) af en Dyrlæge, som gennem Amtmanden skal tilstille vedkommende Regjeringsdepartement en med Konklusion afsluttet nøiagtig skriftlig Beretning om Sygdommens Beskaffenhed og Symptomer samt om det aabnede Dyrs Tilstand.

§ 6. Eieren er, med de nedenfor nævnte Begrænsninger, berettiget til at erholde Erstatning for de Dyr, der ifølge § 5 ved det Offentliges Foranstaltning dræbes.

For Dyr, som ved Obduktionen ikke vise Spor af de i § 5 nævnte Sygdomme, bestemmes Erstatningen til det fulde Beløb, hvortil de paa ovenangivne Maade ere værdsatte.

For Dyr, der ved Obduktionen findes angrebne af Kvæg-

pest eller ondartet Lungesygge, bestemmes Erstatningen til $\frac{2}{3}$ og 20 Mai. for Heste, der ved Obduktionen findes angrebne af Snive (som i No. 1. § 2 nævnt) til $\frac{1}{2}$ af de Beløb, hvortil de paa den nævnte Maade ere værdsatte. Forsaavidt Cieren ved Indførsel fra Udlandet af smittede Dyr, eller ved Overtrædelse af de mod Sygdommen trufne Foranstaltninger kan siges selv at have forskyldt Skaden, erstattes ham Intet for Nedslagning af angrebne Dyr. Retten til Erstatning for snivesygge Heste er derhos betinget af, at det kan godtgøres, at de have opholdt sig mindst 6 Maaneder inden Landets Grændser.

§ 7. Dyr, som findes angrebet af Vandstræet (Hundegalskab), skal dræbes.

Hund eller Kat, som er bidt af noget af Vandstræet lidende Dyr, skal ligeledes dræbes. Ethvert andet Dyr i lignende Tilfælde skal, ligesom i § 4 bestemt er for alle Dyr, mistænkte for at være angrebne af Sygdommen, holdes forsvarlig affondret og indespærret. Denne Indespærring af bidt Dyr skal vare mindst 6 Maaneder.

For By eller Herred, hvor eller i hvis Nærhed Hundegalskab forekommer, kan Amtmanden ved offentlig Kundgjørelse give Paabud om, at inden et nærmere betegnet Distrikt skal enhver Hund enten holdes forsvarlig bunden eller indespærret, eller være forsynet med Mundkur af i Kundgjørelsen anordnet Bestaffenhed. Udbreder Sygdommen sig saaledes, at den antager en foruroligende Karakter, skal Amtmanden udstede saadant Paabud med Tillæg om, at endogaa forsynet med anordnet Mundkur maa ingen Hund gaa ude, som ikke føres i Baand af voksen Person.

Hunde, som antræffes ude med Tilfidesættelse af Paabudet, skal ved Politiets Foranstaltning optages og efter derom i Kundgjørelsen indtagen Bestemmelse dræbes, enten strax eller forsaavidt de ikke inden en given Frist af indtil 3 Dogn indløses af Cieren ved Erlæggelse af Opbevarings-Omkostningerne.

De ved Hundenes Optagelse, Opbevaring og Hjælsning foranledigede Udgifter udredes af vedkommende Amt, Kjøbstad eller Ladested, forsaavidt dette har særskilt Kommunebestyrelse.

For Dyr, som dræbes ifølge denne §'s Forrifter, gives ingen Erstatning.

§ 8. Fra Lande, hvor ondartet smitsom Dyresygdom maatte herfse, kan Kongen forbyde Indførsel af Hornkvæg, Heste og andre Husdyr, af raa Handelsprodukter af samme, saasom Huder, Uld, Horn, Haar, Klove, usmeltet Talg og Kjød samt af Redskaber eller Fourage, der antages at kunne overføre Smitten. Lignende Forbud kan ogsaa udsædigges i Anledning af Skad blandt Faar og Gjeder.

I Tilfælde, hvor Indførselsforbud ikke ansees fornødent, kan Kongen bestemme, hvilke Forsigtighedsregler blive at iagttage mod Smittens Indførelse ved de nævnte Dyr og Gjenstande.

[20 Mai.
No. 1.

§ 9. Udgifter, som paa Grund af denne Lovs Forfrister foranlediges ved smittede eller for Smitte mistænkte Dyr's Røgt, Afsondring og Rensning, ved Rensning af Stalde, Redstaber og deslige eller ved døde Dyr's Nedgravning m. V., falde Eieren til Last.

Udgifter, der maatte foranlediges ved de i § 5 omhandlede Værdsættelsesforretninger, og de Beløb, Eierne af nedslagtede Dyr ifølge § 6 tilkomme i Erstatning for disse, udredes, forsaavidt angaar Dyr, der ikke befandtes angrebne af de der nævnte Sygdomme, af Statskassen, men forsaavidt angaar Dyr, der fandtes angrebne af nogen af de i §§ 5 og 6 omhandlede Sygdomme, med det Halve af Statskassen og med den anden Halvdel af vedkommende Amtskommunes, Kjøbstads eller Ladesteds Kasse, den sidste dog kun i Tilfælde Ladestedet har særskilt Kommunebestyrelse.

§ 10. Overtredeiser af denne Lov eller af de i Kraft af samme givne og offentliggjorte Bestemmelser blive, saafremt Forseelsen ikke efter den almindelige Lovgivning er belagt med strengere Straf, at anse med Bøder eller Fængsel samt at paatale ved Politiret.

Dyr eller Gjenstande, som forsøges indførte eller ere blevne indførte i Strid med noget i Henhold til § 8 udfærdiget Forbud, forbringes til Fordel for Statskassen, forsaavidt de ikke blive at tilintetgjøre.

Privatpraktiserende Dyrlæger, der benyttes til Udførelse af Forretninger for det Offentlige, skulle, hvis de herved gjøre sig skyldige i Misligheder, som begaaede af Dyrlæger med offentlig Ansættelse vilde være strafbare efter Kriminallovens 24de Kapitel, straffes paa samme Maade, dog saaledes at Straf af Fængsel eller Bøder anvendes, saafremt Straffen for offentlig ansatte Dyrlæger vilde være Ombedsfortabelse eller Affættelse.

§ 11. Har Nogen afhændet Dyr, der led af ondartet smitsom Sygdom, er Kjøberen berettiget til at fordrø Handelen ophævet, endog om Sælgeren var uvidende om Dyrets Tilstand.

§ 12. For Forretninger i det Offentliges Tjeneste tilkommer en Dyrlæge 4 Kroner for hver Dag, han dermed er sysselsat, samt i Tilfælde af Reiser, Skydsgodtgjørelse efter Skydsloven; for Obduktion af en Hest eller Storfæ tilkommer der ham derhos 6 Kroner, for Obduktion af et Dyr af mindre Art 3 Kroner, dog saa, at han for paa een Dag udførte Obduktioner ikke kan oppebære over 20 Kroner.

For de i Anledning af offentlige Forretninger udstedte Indberetninger, Obduktionsforretninger og Attester tilkommer der Dyrlægen ingen særskilt Betaling.

Skydsgodtgjørelsen udredes af Statskassen; det øvrige Dyrlægen ifølge Foranstaaende Tilkommende paahviler det vedkommende Amtskommune, Kjøbstad eller Ladested, forsaavidt dette har særskilt Kommunebestyrelse, at udrede.

§ 13. For Reiser i Anledning af de i § 5 omhandlede 20 Mai. Værdsættelsesforretninger tilkommer en Lensmand Godtgjørelse i No. 1. Overensstemmelse med Sportellovens § 110.

For andre Reiser, som foranlediges ved ondartede smitsomme Husdyrsygdomme, tilkommer ham almindelig Skydsgodtgjørelse af Statskassen, naar den tilbagelagte Veilængde (frem og tilbage) har været mindst 6 Kilometer. Den Lensmanden tilkommende Diætgodtgjørelse udredes af vedkommende Amtskommune.

Har hans Bistand været paatrævet i større Udstrækning til Smødegaaelse af de i Loven omhandlede Sygdomme, kan Kongen derhos tilstaa ham en Godtgjørelse herfor af Statskassen.

§ 14. Lov af 27de Februar 1866 om Foranstaltninger i Anledning af ondartede smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene samt Lov af 26de Mai 1877, indeholdende Forandringer i førstnævnte Lov, sættes herved ud af Kraft.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov.

Givet paa Stockholms Slot den 20de Mai 1882.

Under Vor Haand og Rigets Segl.

Dscar.

(L. S.)

R. Kierulf.

Lehmann.

Lov

20 Mai.
No. 2.

om Ansvar for Skade paa Vofæ ved Hund.

Vi Dscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vittetligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 21de April dette Aar, saalydende:

§ 1. Forvolddt Skade paa Vofæ ved Hund erstattes af Hundens Eier eller Besidder. I Gjentagelsestilfælde kan der tillige ilægges Boder fra 5 til 25 Kroner. Boderne tilfalde Kommunkassen i det Distrikt, hvor det beskadigede Dyr er hjemme hørende.

§ 2. Erstatning i Anledning foranstaaende Bestemmelse fastsættes ved Skjon afholdt overensstemmende med § 41 i Lov om Jords Fredning af 16de Mai 1860.

20 Mai. § 3. Overtrædelse af denne Lov paatales ikke af det Ds-
No. 2. fentlige.

§ 4. Norske Lovs 6—10—6 ophæves.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov.

Givet paa Stockholms Slot den 20de Mai 1882.

Under Vor Haaand og Rigets Segl.

Dscar.

(L. S.)

N. Kiernulf.

Lehmann.

Lov

indeholdende Tillæg til Lov angaaende Udryddelse af Rovdyr m. m. af 29de Mai 1879.

Vi Dscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Stortings Beslutning af 21de April dette Aar, saalydende:

Bedkommende Amtsformandskab kan bestemme, at Præmien for Udryddelse af Ræv nedsættes indtil 1 Krone for Finmarkens Amt og indtil 2 Kroner for Rigets øvrige Amter. Saadan Nedsættelse kan ske enten for det hele Aar eller alene for Tidsrummet fra 1ste Oktober til 31te Marts.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov.

Givet paa Stockholms Slot den 20de Mai 1882.

Under Vor Haaand og Rigets Segl.

Dscar.

(L. S.)

N. Kiernulf.

Lehmann.

Lov

om Fredning af Hjort.

20. Mai.
No. 4.

Vi Oskar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu samlede ordentlige Storthings Beslutning af 4de Mai dette Aar, saalydende:

§ 1. Hjort maa kun sælbes fra 15de September til 31te Oktober og alene af Grundens Eier, der i den Tid er berettiget til paa hver særskilt matrifuleret Eiendom at sælde 2 — to — Kronhjørte (Hanhjørte), men ikke Koller eller Kalve. Dog kan Kongen paa detsom sket Andragende efter Indstilling fra vedkommende Amtsformandskab forsaavidt angaar D, der ikke eies af en enkelt Mand, eller for Eier eller Eiere af større sammenhængende Strækninger, meddele Tilladelse til at sælde flere Handyr.

De i nærværende Paragraf omhandlede Fredningsbestemmelser gjælde ikke med Hensyn til Dyr, der opholde sig paa D, som er Enkeltmænd tilhørende eller i indhegnet Park.

§ 2. Hvorledes der skal forholde sig med Hjørtejagten i Stats- og Bygdealmenninger, bestemmes af Kongen, for de sidstnævntes Vedkommende dog først, efterat vedkommende Kommunebestyrelses og Amtsformandskabs Erklæring detsom er indhentet. Indtil saadan Bestemmelse er afgiven, er Hjørtejagt i Almenning forbuden.

§ 3. Bruger af fast Eiendom skal være berettiget til uden Indskrænkning i Tid eller Antal at fange og dræbe Hjort (Hanhjørte og Koller) i sin Indmark, naar disse Dyr beskadige hans Have, Ager, Eng eller plantede Træer, men ikke Kalve.

Benyttelsen af denne Ret til at fange eller dræbe Skadedyr skal ikke medføre nogen Indskrænkning i den ved § 1 hjemlede Jagtret.

§ 4. Hjort maa ikke fanges i Grave eller Gildre, ei heller anfaldes eller dræbes, naar den paatræffes svømmende.

§ 5. Overtrædelser af denne Lov straffes med Bøder fra 50 til 100 Kroner for hvert Dyr, med Hensyn til hvilket Forseelsen er begaaet. Enhver Deltager i den ulovlige Jagt straffes med samme Bød som den, der sælger eller fanger Dyret. Boderne tilfalde Stedets Herredskasse. De ved ulovlig Jagt sælgte Dyrs Værdi tilfalder Grundeieren, hvis denne ikke har deltaget eller ladet deltage i Jagten, men i modsat Fald Herredskassen.

§ 6. Forseelser mod nærværende Lov paatales politiretsvis.

§ 7. Efter Andragende fra vedkommende Amtsformandskab kan Kongen for enkelte Aalter eller Dele af samme tilstede følgende Forandringer i den ved § 1 fastsatte Fredning og Jagtret:

1. Fredning hele Aaret for et Tidsrum af indtil 10 Aar.

- 20 Mai. 2. Udvidelse af Fredningstiden.
 No. 4. 3. Indskrænkning af Fredningstiden.
 4. Nedsættelse af det Antal Dyr, der maa fældes eller fanges paa hver særskilt matriculeret Eiendom, til 1 — en — Hjort aarlig.

§ 8. I Distrikter, hvor Hjortejagt nu ifølge Kongelig Resolution for et bestemt Tidsrum er aldeles forbudt, har det derved sit Forblivende indtil Udgangen af den ved Resolutionen satte Frist, eller indtil Kongen efter Amtsformandskabets Andragende anderledes bestemmer.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov.

Givet paa Stockholms Slot den 20de Mai 1882.

Under Vor Haand og Rigets Segl.

Oscar.

(L. S.)

R. Rierulf.

Lehmann.

20 Mai.

Kongelig Resolution

af 20de Mai.

Rjobstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeorden og Røglighedsforstyrrelse samt om offentlige til Dands, Kortspil eller anden Uystighed foranstaltede Samlingers Ophør til et bestemt Klokkeslet om Aftenen, hvilke ved de Kongelige Resolutioner af 21de December 1872 og 27de Januar 1877 ere gjorte gjældende for en Del Gaarde i Bamble Herred, Bratsbergs Amt, gjøres for Fremtiden gjældende ogsaa for den øvrige Del af bemeldte Herred.

20 Mai.

Kongelig Resolution

af 20de Mai.

Rjobstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeorden og Røglighedsforstyrrelse samt om offentlige til Dands, Kortspil eller anden Uystighed foranstaltede Samlingers Ophør til et bestemt Klokkeslet om Aftenen gjøres gjældende for Ritedals Herred, Åkershus Amt.

Kongelig Resolution

20 Mai.

af 20de Mai.

Rjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadenorden og Rolighedsforstyrrelse samt om offentlige til Dands, Kortspil eller anden Uystighed foranstaltede Samlingers Dphor til et bestemt Klokkeslet om Aftenen, hvilke ved de Kongelige Resolutioner af 23de Februar 1859 og 14de April 1860 ere gjorte gjældende for Stedje Hovedsogn og Olmeims eller Norums Annexsogn af Sogndals Præstegjeld, Nordre Bergenhus Amt, gjøres gjældende ogsaa for Raupangers Annexsogn af bemeldte Præstegjeld.

Kongelig Resolution

20 Mai.

af 20de Mai.

I Medhold af § 13 Litr. a. i Lov om Jords Fredning af 16de Mai 1860 bestemmes for Fitje Herred, Søndre Bergenhus Amt, at saakaldet "Bogjerde" eller Gjerde mellem Jndmark og Udmark for at være lovligt skal have en Høide af en og en fjerdedels Meter.

Kongelig Resolution

20 Mai.

af 20de Mai.

I Genhold til Lov af 23de April 1881 fastsættes følgende Omskrivning (Omregulering) af Maal- og Vægtangivelser, der forekomme i efternævnte Love og Bestemmelser vedrørende det civile Medicinalvæsen — fra 1ste Juli 1882 at regne:

- a. I Forordning af 1ste April 1796 om de Forsigtighedsregler, der bør iagttages og følges ved Salg og Handel med Gift, dens § 2:
2 Lod omskrives til 30 Gram.
- b. I Kongeligt Reglement om Kvarantænevæsenet af 10de Februar 1849, dets § 22:
2 Alen omskrives til 1 Meter 25 Cntr.
- c. I Plakat af 11te Februar 1860, indeholdende nogle nærmere Bestemmelser om Apothekeres Handel med Spiritus og dermed blandet eller tilberedt Drik, dens § 1:
40 Potter omskrives til 40 Liter.

20. Mai. d. § Lov af 16de Mai 1860 om Sundhedskommissioner m. M., dens § 25:

4 Alen omskrives til 2 Meter 5 Decimeter.

e. § de ved Kongelig Resolution af 10de September 1862 stadfæstede Tillægsbestemmelser til de under 11te Januar

f. M. approberede Regler, sigtende til at standse Skabshygen blandt Saar og Gjeder i Søndre Bergenhus Amt, § 1:

$\frac{1}{2}$ Mil omskrives til 5 Kilometer.

f. § de for Byer og Herreder ved forskellige Resolutioner naadigst approberede almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet (jfr. Lov om Sundhedskommissioner m. M. af 16de Mai 1860, dens §§ 4 og 11, samt for Byernes Vedkommende tillige § 5 i Lov af 19de Mai 1860, indeholdende forskellige Bestemmelser om Bygningsvæsenet) omskrives (omreguleres) de forekommende ældre Maalangivelser overensstemmende med nedenstaaende Tabel:

$\frac{1}{4}$ Mil omskrives til	3 Kilometer.
1000 Alen —	625 Meter.
150 — —	94 —
120 — —	75 —
100 — —	63 —
50 — —	31 —
40 — —	25 —
30 — —	19 —
20 — —	12.50 —
15 — —	9.50 —
$12\frac{1}{2}$ — —	7.85 —
12 — —	7.50 —
10 — —	6.25 —
8 — —	5 —
6 Alen = 12 Fod omskrives til	3.75 —
5 Alen — —	3.15 —
4 Alen = 8 Fod — —	2.50 —
$3\frac{3}{4}$ — = $7\frac{1}{2}$ " — —	2.40 —
$3\frac{1}{2}$ — = 7 " — —	2.20 —
3 Alen og 9 Tommer — —	2.10 —
$3\frac{1}{4}$ Alen — —	2 —
3 Alen = 6 Fod — —	1.90 —
$2\frac{1}{2}$ — = 5 " — —	1.60 —
2 — = 4 " — —	1.25 —
$1\frac{3}{4}$ Alen — —	1.10 —
$1\frac{1}{2}$ Alen = 3 Fod — —	95 Centimeter.
$1\frac{1}{4}$ Alen — —	80 —
1 Alen = 2 Fod — —	63 —
$\frac{1}{2}$ — = 1 " = 12 Tommer omskrives til	31 —
$\frac{1}{4}$ — = 6 Tommer omskrives til	15 —

$1\frac{1}{2}$ Fod = 18 Tommer omskrives til	47 Centimeter.	20 Mai.
8 Tommer omskrives til	21 —	
7 — — — — —	18 —	
3 — — — — —	8 —	
2 — — — — —	5 —	
$1\frac{1}{2}$ Tomme — — — — —	4 —	
20,000 Kvadratalen omskrives til	8,000 Kvadratmeter.	
80 — — — — —	32 —	
60 — — — — —	24 —	
50 — — — — —	20 —	
48 — — — — —	20 —	
36 — — — — —	15 —	
$2\frac{1}{2}$ — — — — —	1 —	
$2\frac{1}{4}$ — — — — —	0.90 —	
$\frac{3}{4}$ Tønde — — — — —	1 Hektoliter.	

Hvor det i Sundhedsforskrifter forekommer, at de samme Maal ere angivne baade efter det ældre og efter det metriske System, skal sidstnævnte Angivelser alene være gjældende.

Sjælfste Resolution

23 Mai.

af 23de Mai.

I Medhold af Lov indeholdende forskjellige Bestemmelser om Bygningsvæsenet af 19de Mai 1860, dens § 5, meddeles Approbation paa de af Formænd og Repræsentanter i Kjøbstaden Sandefjord under 9de Mai 1882 vedtagne Bestemmelser til Stjærpelsler i de gjældende Bygningsloves Forskrifter, forsaavidt denne By betræffer, saalydende:

§ 1. Udhuse af Træ maa ikke gives større Høide end 6 Meter fra Grundsladens Middelhøide til Gesimsens Overkant og 9 Meter til Køstets Overkant.

§ 2. Beboelseshuse af Træ maa ikke opføres Nabogrund nærmere end 1 Meter, regnet fra Væggens mest fremspringende Dele, medmindre de forsynes med Brandmur af $1\frac{1}{2}$ Stens Tykkelse fra Grunden til mindst 50 Centimeter over Tagfladen paa den mod Nabogrunden vendende Side af Huset. Brandmuren maa desuden stifte frem foran Husvæggen mindst 20 Centimeter og dens Gesims rage udenfor Husets Taggesims. Opføres 2 Beboelseshuse paa samme Giers Grund, skal det sidste forsynes med lignende Brandmur, medmindre det lægges i mindst 2 Meters Afstand fra det første. Er Opførelsen samtidig, maa begge Huse forsynes med Brandmur, hvis Afstanden mellem dem er under 2 Meter.

Opføres 2 sammenstødende Beboelseshuse samtidig enten paa samme Giers eller paa forskjellige Giers Grund, kan Brandmuren

23 Mai. være fælles for begge Huse, men den maa da have 2 Stens Tyk-
felse.

Lige med Beboelseshuse regnes i her omhandlede Henseende
Bærkstedbygninger og deslige, der ere forsynede med Ildsted og
stadig benyttes.

De ifølge ovenstaaende Bestemmelser opstaaende aabne Rum
mod Naboeiendom maa ikke benyttes til Oplagssted for brændbare
Materialier.

§ 3. Tøtet Bageri maa opføres, medmindre Pibe, der staar
i Forbindelse med Bagerovn, gives en Høide af mindst 13 Meter
fra Grunden. Eldre Bagerier, hvis Piber undergaa Hovedrepara-
tion, skal forandres i Overensstemmelse hermed. Hvad hertil skal
regnes, afgjøres i Tvisttilfælde ved lovligt Skjøn.

§ 4. Tøtet Gaardsrum maa bebygges saaledes, at Brand-
væsenet er hindret i Ildbrandstilfælde fra at komme ind og ud-
føre Slutningsarbeidet. Størrelsen af det aabne Rum, som hertil
udfordres, afgjøres af Bygningskommissionen.

§ 5. Ovenstaaende Bestemmelser træde i Kraft, saasnart de
ere stadfæstede af Rongen.

23 Mai.

Sjæfeste Resolution

af 23de Mai.

1. I Medhold af Lov angaaende Fredning af Lax og Søørret af
23de Mai 1863 § 11 meddeles Stadsfæstelse paa den af Fi-
sterieierne i Verbyhelvns Fisteristrækning i Smaalenenes Amt
under 21de Juni f. A. fattede Beslutning om Fortsættelse af
Foreningens Virksomhed i 3 Aar fra 5te Mai f. A. at regne.
2. I Medhold af samme Lovs § 9 bestemmes, at der i de til
Verbyhelvns Fisteridistrikt henhørende Strækninger indtil Videre
skal være tilladt til Fangst af Lax og Søørret at anvende
Bundgarn, Bundgarnsruser og andre bundne Redskaber med
Maskeridde af mindst 32 Millimeter mellem Knuderne.

Udgiver: E. R. Bæymann.